

קהל שערי אברהם-פרשת תצוה-שיעור עיון בענין משלוח מנות

1 מנות לרעהו והוא אינו רוצה לקבלם או מוחל לו יא

2 ומה שכתב בהגה [ואם שולח מנות לרעהו וכו'] או מהל' לו יצא. תימא, דזה מנין לו:

שליח עירוד השלים - מחדות פריעמאן - ט א"ת ט (תקפא - תרצו) / קארן, יוסף בן אפרים / עמוד 519
הדפוס מאוצר החכמה

3 **שאלה:** בני אדם השולחים לחבריהם בפורים חלוקים וסדניים וכה"ג, יוצאים ידי משלוח מנות או לאו.

תשובה: יראה דאין יוצאים בהן, דנראה טעם

הרמב"ם הל' ש"ס - א (ש"ת) / איסורין, ישראל בן מתתיהו / עמוד 91
הדפוס מאוצר החכמה

4 **יש** לחקור במצות משלוח מנות דכתיב בה לשון שליחות "ומשלוח מנות", אם צריכין לשלוח דוקא ע"י ישראל גדול ולא ע"י עכו"ם או קטן, כדן כל שליחות שבתורה דקיימא לן דאין שליחות לעכו"ם וקטן (קידושין מ"א ומ"ב), או לא שנא.⁽¹⁾

5 שליחות או אינו בר שליחות היינו ר"ל בר שליחות כמותו או אינו בר שליחות כמותו אבל שליח אפילו קוף יכול להיות שליח אלא שאינו כמותו, נפק"מ היכא שהקפידה תורה שהבע"ד בעצמו יעשה אלא שאנו אומרים שלוחו הוה כמו עצמו לזה בעינין דין שליחות דאל"ה לא הוה כמותו, אבל היכי שאמרה תורה שישלח שליח כגון משלוח מנות זה סניא אפילו ע"י קוף וכל הפסולים. עכ"ל.

6 **(ב) עם סתקסטה מי פטולס עטס לרעכו ואין סתקנל ידע מי סלם לו סם זלל סתקלס עלוס עטלס עטס לסוס רסיטל ר"ל דחלי**

תוס' סוטר - דרשות - א / סוטר, משה בן שמואל / עמוד 274
הדפוס מאוצר החכמה

7 **ומשלוח** מנות איש לרעהו. בתשו' יד אהרן הובא בס' דרכי יוסף וסתפק מי ששלח תרנגולת פטומה לרעהו, ושוב באכילתו ממלאת טרפה באחד מאיברי' האם יאל' בזה במשלוח מנות כיון דבשעה ששלח ה"י מנה הראוי דסמכי' ארוב כשרות או דלמא הוברר למפרע דלא ה"י מנה הראוי לאכילה ע"ש. ומסבירא לחי' אומר דרכי' דרכי'

תוס' סוטר - דרשות - א / סוטר, משה בן שמואל / עמוד 448
הדפוס מאוצר החכמה

8 המשנה או גורך מי שנשח לו. והנה ראיתי בזה צ' טעמים, בתה"ד [ס' קי"א] כתב כדי שיהיה הרחוק לבעלי שמחות, אולי לא יספיק לו סעודתו כדי חצרו מסייעו עי"ש, וי"ל אפילו אית לי טובא מ"מ תיקנו כך שלא לבייש מי שאין לו כסוף מס' חטיות [כ"ז ע"ב], וא"כ כשם שלם באמת אין לו די ספיקו אין במחילתו כלום אלא אפי' אית לי מ"מ לא ימחול משום שלא לבייש, אך בס' מנות הלוי א' כי בשם ראשית ב' להרבות השלום וכריעות, היפך מרגילותו של הכר שאמר מפורד ומפוקד, פי' במקום שראוי להיות עם אי' הכס מפחירים ומפורדים במחלוקת, לכן תקנו משלוח מנות, אי"כ י"ל כיון ששלח וכדא"ה חצרו אעפ"י שזכ' מוחל לו כבר יאל' ידי מוחלו, ויפך כחצ' פריח מ"ל למחרי' דרין' ולרמ"א שכי' משנתו להכריע בזה:

תוס' סוטר - דרשות - א (ש"ת) / סוטר, משה בן שמואל / עמוד 274
הדפוס מאוצר החכמה